

Šťastie

Napísal Janko Petrek

Pondelok, 21 December 2009 18:23 - Posledná úprava Pondelok, 21 December 2009 18:34

□

Janko Petrek

Uvažovanie v duchu, že bez nešťastia by nebolo šťastie, je podobné, ako keby sme tvrdili, že rieka, pokiaľ nevyschne, alebo sa nevyleje, tak nie je riekou.

Takáto argumentácia možno vychádza z čínskej filozofie založenej na protikladoch Jing a Jang. Ale to je úplne o inom – to nemá s dobrom a zlom nič spoločné. Akoby sme sa pýtali, ktorá farba je lepšia – čierna, alebo biela? Sú síce protikladné, ale to neznamená, že jedna farba je šťastnejšia ako druhá, neznamená to, že by biela by nemohla existovať bez čiernej a naopak. Znamená to hádam, že smiech by nemohol existovať bez náreku? Na to, aby som sa mohol zasmiať, musel by som nejaký čas plakať, aby som si smiech „zaslúžil“?

Kto je lepšou bytosťou – boh, alebo diabol? Nám od malička vtíkali do hláv, že boh je lepší, veľkorysejší, viac milujúci, veľkodušnejší. Ale je to skutočne tak? Buď je to pravda a boh je naozaj všemohúci, teda vie všetko a vie všetko ovplyvniť. Ale v tom prípade to nie je dobrotivý a veľkodušný tvor, ale neurotický pomstychtivý a popudlivý starý dedo, ktorý nemá na práci nič iné, ako ľudstvo každú chvíľu trestať za jeho tzv. hriechy potopami sveta, vojnami a živelnými pohromami. To by sme boli ako laboratórne myšky, na ktorých si dedo skúša svoje experimenty. Je to zjavný logický nezmysel.

Šťastie

Napísal Janko Petrek

Pondelok, 21 December 2009 18:23 - Posledná úprava Pondelok, 21 December 2009 18:34

Existuje len druhá možnosť, a to tá, že boh nie je vševedúci a všemohúci. Je to vesmírna inteligencia, ktorú vytvára samotný vesmír a my sme jeho súčasťou v podobe vedomia, ktoré sa vyvíja pomocou hmotného života, do ktorého sa fragmenty tohto vedomia vnárajú /rodia/ a opäť vynárajú /smrť/ - to je vlastne evolúcia vedomia, teda boha, ktorý sa tak isto vyvíja, zdokonaľuje práve prostredníctvom životov všetkých vesmírnych bytostí. On však jednotlivé bytosti nepreciťuje. Možno dokáže precítiť synergické efekty istej veľkej grupy bytostí, ktoré tvoria nejakú civilizáciu, ale zrejme aj tak nedokáže ovplyvniť jej vývoj.

Za šťastie sa neplatí

Človek má tendenciu myslieť si, že šťastie je nejaká forma odmeny za akúsi cenu, ktorú musíme tomu, kto daruje šťastie, zaplatiť v podobe nejakého strádania a utrpenia, prípadne modlenia. Kto je ale ten darca šťastia? Kto určuje, že osoba spĺňa limity referenčného rámca veľkosti utrpenia a na základe vyhodnotenia istých parametrov si šťastie zaslúži?

Nejaká vesmírna inteligencia? Boh? Ale kvantová fyzika vylučuje existenciu takejto bytosti jednoducho preto, lebo existuje isté najmenšie kvantum priestoru v Planckových jednotkách ,ktoré dokáže uniesť iba limitovaný počet informácií, ktorých veľkosť určuje tzv. Beckersteinova limita.

Jednoducho povedané, ak chápeme boha ako niečo, čo disponuje komplexnou informáciou (a podľa religióznych názorov disponuje), ktorá umožňuje vedieť všetko a vedieť ovplyvniť všetko,

Šťastie

Napísal Janko Petrek

Pondelok, 21 December 2009 18:23 - Posledná úprava Pondelok, 21 December 2009 18:34

čo sa deje, tak táto entita by musela byť veľká ako vesmír samotný. Tento záver nabáda k názorom, že vesmír je samotný boh a my sme akousi súčasťou buniek jeho organizmu. Toto je celkom uznávaná teória, ktorú obhajuje hlavne fyzik a biológ Rupert Sheldrake.

http://sk.wikipedia.org/wiki/Rupert_Sheldrake

Ale aj keď sa budeme tváriť, že takýto model by mohol byť skutočný, tak určite táto inteligentná entita nemá ani potuchy o živote jednotlivých ľudí a ostatných vesmírnych bytostí, a tobôž nemá tú moc, aby o nich vedome rozhodovala. Tak, ako my vedome nedokážeme samostatne precíťovať a ovládať každú bunku, dokonca nevieme ovládať aj podstatne väčšie biologické štruktúry (ako je srdce, žalúdok atď.) napriek tomu, že sú našou súčasťou a spoluformujú našu identitu.

Veľkou ilúziou je aj názor, že svet je akýsi konglomerát elementov, ktoré sú navzájom v rovnováhe. Kto študoval teórie komplexity dynamických nelineárnych systémov, vie, že vo vesmíre žiadna rovnováha neexistuje. Všetko je v neustálom pohybe, energia neustále mení svoju formu a ak nastane v nejakom systéme rovnovážny stav, je to len vratká rovnováha, ktorá sa vzápätí dynamicky mení do iného stavu.

Šťastie ako kategória, ktorá charakterizuje akúkoľvek žijúcu entitu vyjadruje súlad s prirodzeným pohybom energie vesmíru. Šťastie je jednoducho stav vymedzenej zložky systému, ktorý je normálny a prirodzený. Šťastie nie je niečo, o čo treba bojovať, čo si treba zaslúžiť. Každé zvieratko, keď vedie normálny, jemu prirodzený život je šťastné. Tak ako sú šťastné rieky a jazerá, stromy, kamene, hory, kopce...

Šťastie

Napísal Janko Petrek

Pondelok, 21 December 2009 18:23 - Posledná úprava Pondelok, 21 December 2009 18:34

A šťastie človeka je podobné. Radosť z prostej existencie, radosť z toho, že vieme svetu manifestovať svoju autenticitu. To je štandardný status nášho životného pocitu. Ak niekto takýto status nemá, znamená to, že jeho rieka netečie v prirodzenom koryte – že sa vyliala, alebo uschla. A to motivuje niečo zmeniť. Možno pomôžu lieky, možno pomôže inak aranžovaný životný príbeh a možno pomôžu drogy alebo alkohol alebo láska a ich príjemca bude šťastný aspoň nejaký čas. Ako rieka vádí v púšti. Existuje len vtedy, keď zaprší.

Šťastie je prostá existencia a pocit autenticity. Čo by musela urobiť rieka, aby bola šťastná? Modliť sa? Ona proste existuje tým, že tečie – to je jej šťastie.